

IGOR HRUŠOVSKÝ

VÝZNAM XIX. SJAZDU KSSS PRE ROZVOJ NAŠEJ FILOZOFIE

XIX. sjazd KSSS bol veľkou udalosťou v živote sovietskeho ľudu i pracujúcich všetkých národov a zanechal na celom svete hlboký dojem. Každý, komu záleží na osudoch ľudstva, komu nie je ľahostajná otázka vojny a mieru, uvítal snemovanie budovateľov komunizmu ako ďalekosiahlu dejinnú udalosť.

Vo svojej zpráve o XIX. sjazde KSSS s. Gottwald povedal, že sjazd bol „skutočne svetovou manifestáciou všetkého toho nového, životaschopného, všetkého, čo nezadržateľne porastie, čo jedine má budúnosť, čo je jedinou nádejou celého ľudstva“.

Nedocniteľnú službu veci ľudského pokroku a mieru preukázal sjazd tým, že pred zrakom celej svetovej verejnosti — na základe zhodnotenia skúseností doterajšieho boja za výstavbu socialistickej spoločnosti — rozvinul v plnej hĺbke a šírke skvelý obraz komunistickej výstavby, ktorý premietnuť do skutočnosti je schopný len človek, zbavený jarma triedneho útlaku, človek slobodný, tvoriaci a budujúci.

Preto možno oprávnené vyhlásiť, že XIX. sjazd strany Lenina a Stalina bol ďalším významným medzníkom v boji sovietskeho ľudu za komunizmus. Splnenie novej stalinskej päťročnice, schválenej sjazdom, bude novým veľkým krokom Sovietskeho sväzu na ceste vývinu od socializmu ku komunizmu.

Smernice piatej päťročnice, ktoré prijal sjazd, predstavujú ešte ďaleko závratnejšie tempo vývinu v každej oblasti verejného života sovietskeho ľudu, v duchu základného ekonomického zákona socializmu, formulovaného s. Stalinom, ktorého podstatnou črtou je „zabezpečenie maximál-

neho uspokojenia ustavične rastúcich materiálnych a kultúrnych potrieb celej spoločnosti za pomoci nepretržitého rastu a zdokonaľovania socialistickej výroby na základe najvyššej techniky“.

Čísla nového päťročného plánu spolu s geniálnymi tázami s. Stalina, ktoré sú späté s praxou komunistického budovania, inšpirujú sovietsky ľud k novým hrdinským skutkom.

Smernice piatej päťročnice opäť demonštrujú mierovú politiku Sovietskeho sväzu.

XIX. sjazd KSSS presvedčivo ukázal, ako pod vedením strany Lenina a Stalina zmohutnely sily Sovietskeho sväzu, ako vzrástla jeho medzinárodná autorita a zosilnel jeho vplyv na vývin svetových udalostí. Dôsledne rozvíjajúc mierovú politiku, SSSR je záštitou stá miliónov v ich boji za svetlú budúcnosť národov, v ich boji proti vojne, za zachovanie mieru. Už tretina ľudstva na čele so Sovietskym sväzom tvorí mohutný tábor krajín, ktoré pod zástavami demokracie, socializmu a mieru kráčajú v ústrety jasnej budúcnosti. Svet imperializmu, zmietaný stále hlbšími rozpormi, hľadá jediné východisko v rozpútaní novej svetovej vojny. Sovietsky sväz neúnavne odhaľuje podpaľačov vojny, upevňuje sväzky priateľstva a solidárnosti s obrancami mieru na celom svete. Pritom aj naďalej zvyšuje svoju prípravu na odrazenie hociktorého útočníka.

Pre všetok ľud krajín tábora mieru, demokracie a socializmu, pre všetok ľud našej vlasti znamená XIX. sjazd utvrdenie viery v silu a neporaziteľnosť tohto tábora. Naša vlasť v nerozbornom bratskom sväzku so Sovietskym sväzom má dnes najkrajšie podmienky mierového rozkvetu. Je vecou všetkého pracujúceho ľudu u nás, je vecou pracujúcej inteligencie, aby každodenne upevňovala svoju vlasť a vytvárala z nej nevyvrátiteľný pilier socializmu a mieru.

Výsledky sjazdu ožiarily cestu k ďalšiemu, ešte mohutnejšiemu somknutiu medzinárodných demokratických síl v záujme obrany mieru na celom svete.

Pre všetkých mierumilovných a pokrokových ľudí, ktorí prispievajú k zachovaniu mieru, ktorí pomáhajú výstavbe našej krásnej budúcnosti, sú dokumenty XIX. sjazdu životnou vzpruhou.

Krátko pred sjazdom vyšlo nové významné dielo J. V. Stalina *Ekonomické problémy socializmu v SSSR*. S. Gottwald hovorí, že Stalinovým rozborom bolo preniknuté celé rokovanie a usnesenia sjazdu samého. V tejto práci s. Stalin vytýčil a vyriešil základné otázky obdobia prechodu od socializmu ku komunizmu.

Rokovania XIX. sjazdu boli živým dokumentom, akú nesmiernu pomoc znamená toto tvorivé rozvíjanie marxizmu-leninizmu pre praktické riešenie úloh budovateľov komunizmu v Sovietskom sväze, budovateľov socializmu v krajinách ľudových demokracií a pre pracujúcich celého sveta v ich boji za mier a za oslobodenie z jarma kapitalizmu a imperializmu.

Súdrh Gottwald vo svojom prejave ukázal obrovský význam nového geniálneho diela J. V. Stalina. Na hlavných myšlienkach tohto diela ukázal, ako máme toto dielo študovať a aké poučenia máme z neho čerpať. Toto dielo nás učí poznať zákonitosti nášho vývinu, ovládnuť ich a usmerňovať pre osov spoločnosti, učí nás poznať cieľ našej budovateľskej práce a prostriedky, ako ho dosiahnuť, cieľ, ktorým je stále zvyšovanie životnej úrovne človeka, zabezpečovanie všetkých jeho hmotných a kultúrnych potrieb. S. Gottwald vyzval k dôkladnému štúdiu tohto diela, k tomu, aby sa jeho obsah uplatňoval v našej každodennej praxi.

Možno povedať, že výsledky XIX. sjazdu, ako aj nové základné dielo J. V. Stalina ukazujú cesty ďalšieho vývinu, ožiarujú perspektívy nového pokroku, vytyčujú veľký program ďalších mohutných úspechov a víťazstiev vo výstavbe socializmu a komunizmu.

Poslednú prácu s. Stalina treba chápať aj ako bojovú výzvu všetkým vedeckým pracovníkom v ľudovodemokratických krajinách, kráčajúcim k socializmu, aby pomáhali utvárať nový spoločenský poriadok. Z prác J. V. Stalina vyplýva, že musíme vo filozofii a vo všetkých odboroch vedy rozvíjať oveľa aktívnejšiu činnosť, že všetkou svojou prácou musíme pomáhať pri budovaní nového spoločenského poriadku, v ktorom filozofia a veda skutočne slúži zlepšovaniu života a šťastiu pracujúceho ľudu.

Na XIX. sjazde strany sa venovala veľká pozornosť aj otázkam sovietskej kultúry, vedy a umenia. V zpráve o činnosti ÚV VKS (b) prehovoril s. Malenkov tiež k otázkam sovietskej kultúry a k otázkam práce strany na poli ideologic.

Súdrh Malenkov hovoril, že „ten, kto pokuľháva v ideologickom a politickom smere, kto žije z naučených formuliek a nemá cit pre nové, ten nie je schopný vyznať sa správne vo vnútro politickej a zahraničnopolitickej situácii, ten nemôže a nie je hodný stáť na čele hnutia, toho život skôr alebo neskôršie smetie. Na výške úloh našej strany môže stáť iba taký vedúci pracovník, ktorý sa neustále vzdeláva, tvorivým spôso-

hom si osvojuje marxizmus-leninizmus, pestuje a zdokonaľuje v sebe kvality pracovníka leninsko-stalinského typu“.

Súdruh Malenkov upozorňuje, že „tam, kde ochabuje pozornosť k otázkam ideologie, vzniká priaznivá pôda pre oživenie nám nepriateľských náhľadov a predstáv“. „Všetky naše kádre, všetci bez výnimky sú povinní usilovať o zvyšovanie svojej ideologickej úrovne, o ovládnutie bohatých politických skúseností strany, aby neostávali pozadu za životom a boli na výške úloh strany.“

Klasici marxizmu-leninizmu poukázali na veľkú mobilizujúcu, organizujúcu a pretvárajúcu silu revolučnej teórie vo víťazstve socializmu.

Úspešné splnenie budovateľských úloh, vytýčených XIX. sjazdom strany, vyžaduje ďalšie povznesenie úrovne socialistického uvedomenia strojcov komunizmu.

Marxisticko-leninská veda je určovaná pokrokovou praxou ako východiskom, kritériom a cieľom celého vedeckého poznania. Dialektický materializmus je teória a metóda poznávania, ktoré preniká všetkými konkrétnymi faktami, umožňuje ich správne chápať a sama sa nimi obohacuje a rozvíja. S. Stalin vyzdvihol veľký význam dialektického zákona boja nového so starým, kategórií možnosti a skutočnosti, formy a obsahu, podstaty a javu, slobody a nevyhnutnosti. J. V. Stalin odhalil nové stránky ponímania týchto kategórií dialektiky v súčasných historických podmienkach. To zaväzuje filozofov hlboko rozpracovávať a ozrejmovvať otázky dialektického materializmu v súvisi s nástojčivými budovateľskými úlohami.

Na príklade Sovietskeho sväzu vidíme, že socialistické zriadenie otvára najširšie možnosti pre rozvoj pokrokovej filozofie a vedy. Na rozdiel od kapitalizmu socializmus je vnútorne úzko spätý s vedou, je od nej neoddeliteľný. Všetka činnosť sovietskeho ľudu sa opiera o pokrokovú filozofiu a vedu.

Skutočná filozofia a veda dáva ľudstvu istotu a vieru vo vlastné sily, vedie ľudstvo vpred. Ušľachtilá služba socialistickej vlasti, pokrokovému ľudstvu, komunizmu — to je vznešený cieľ, za ktorým idú sovietski filozofickí a vedeckí pracovníci. Aká je to čestná a významná úloha skúmať podmienky materiálneho života ľudí, rozvoj základne a nadstavby, rôzne prejavy spoločenského vedomia atď.

Podľa slov S. I. Vavilova pre sovietskych vedcov sa teraz stalo samozrejmosťou zameriavať svoju prácu na riešenie veľkých zásadných problémov a úzko ju spájať s konkrétnymi potrebami budovania.

Aj u nás — ako povedal s. Gottwald — sa pred našou inteligenciou otvárajú perspektívy veľkého rozmachu a priamo búrlivej tvorivej práce; naša ľudová demokracia, ak chce ísť čo najrýchlejšie vpred, potrebuje mnoho talentov a znalostí, mnoho nových smelých myšlienok a vynálezov pre rozvoj nášho hospodárstva, pre zlepšenie našej administratívy, pre rozkvet nášho školstva, vedy a umenia. S. Gottwald zdôraznil, že naša kultúra má dnes veľké možnosti účasti v budovateľskom úsilí nášho ľudu a môže značne prispieť k jeho úspechom.

Poslaním našich filozofických pracovníkov je byť na výške úlohy, ktorú rieši strana v boji za socializmus, v boji proti vojne, za zachovanie mieru na celom svete.

Rokovania a výsledky XIX. sjazdu KSSS opäť ukázali, že bojovná socialistická stranníckosť, založená na skutočnej objektivite a vreľom vlastenectve, spojenom s proletárskym internacionalizmom, musí preniknúť činnosť vedeckých pracovníkov.

Z posledných prác s. Stalina jasne plynie, že musíme vo všetkých odboroch vedy rozvíjať oveľa aktívnejšiu činnosť, že všetkou svojou vedecskou a výchovnou prácou musíme pomáhať pri budovaní nového spoločenského poriadku, v ktorom veda skutočne slúži zlepšeniu života a šťastiu pracujúceho človeka.

Treba učiť náš pracujúci ľud, že byť dôsledným internacionalistom znamená dnes bojovať ruka v ruke s robotníckou triedou všetkých krajín a v celom rade slobodmilovných národov proti imperialistickým útočníkom. Treba ho učiť, že byť proletárskym internacionalistom znamená byť vrele oddaným Sovietskemu sväzu, ktorý uskutočnil zásady socialistického internacionalizmu a je na čele pokrokového ľudstva. Sovietsky ľud, ktorý vtelil v život učenie marxizmu-leninizmu o družbe, rovnoprávnosti a bratstve všetkých národov, rás a národností a ktorý oslobodil Európou z hitlerovského otroctva, tento ľud je dôsledným nositeľom internacionalizmu.

Náš filozofický a vedecký pracovník nesmie zabúdať, že nie je oddelený od prudkého toku nášho života. V zostrenom triednom boji, ktorý prebieha v našej spoločnosti, musí byť bezpodmienečne na strane pokroku, na strane toho, čo sa rozvíja a má budúcnosť. Musí si uvedomiť, že akákoľvek ľahostajnosť alebo rozkolísanosť je v skutočnosti podporou reakcie, podporou nepriateľa.

Nedávno charakterizoval s. Nejedlý súčasnú situáciu tým, že sa dnes veľmi priostrojuje boj medzi kapitalistickým svetom na jednej a socialistic-

kým svetom na druhej strane. Tento boj sa stupňuje zvlášť na ideologickom fronte, kde naši vedeckí a kultúrni pracovníci nastúpili po brnenskej ideologickej konferencii do rozhodujúceho útoku proti ideológii imperialistických vojnových podpaľačov, proti ideológii kozmopolitizmu a buržoázneho nacionalizmu.

Budovanie socializmu je nevyhnutne sprevádzané zostreňným triednym bojom a tento boj sa prejavuje vo všetkých oblastiach politiky a ideologie. Bez vytrvalého, dôsledného a principiálneho boja s nepriateľskými ideológiami nemožno vybudovať socializmus. Výstavba socializmu ukladá našej pokrokovej inteligencii, aby rozvinula energický boj proti ideologickým prežitkom v myslení nášho ľudu a proti reakčnej ideológii imperialistického sveta, aby vyzbrojila náš pracujúci ľud vedecky podloženým presvedčením o správnosti a zákonitosti našej cesty k socializmu.

Likvidácia prežitkov kapitalizmu vo vedomí ľudí nesmierne urýchľuje budovanie socialistickej spoločnosti, lebo čím je uvedomenie pracujúcich vyššie, tým aktívnejšie a plodnejšie pracujú ako budovatelia socializmu.

Na príklade sovietskej vedy vidíme najlepšie, ako sa veda rozvíja v boji s buržoáznymi teóriami. Tento boj je súčasťou boja, ktorý vedie sovietsky ľud a robotnícka trieda všetkých národov za odstránenie vykorisťovania pracujúcich, za zabránenie vojny, za srdečnú družbu medzi národmi.

Preto je potrebné, aby sa naša filozofia a veda rozvíjala, aby riešila svoje teoretické otázky vždy v súvisi s borbou za socializmus, aby bola bojovná.

Áno, prežitky buržoáznej ideologie brzdia rozvoj našej kultúry, našej filozofie a vedy, hamujú proces nášho budovania. Nevyhnutne je potrebné, aby náš pracujúci ľud bol ideologicky podkutý v boji o socializmus, aby stúplo jeho sebavedomie, aby správne chápal široké perspektívy a súvislosti svojej práce. Uvedomele meniť prírodu a spoločnosť a lepšie a rýchlejšie ich pretvárať môže iba ten, kto vidí, že ich možno meniť a kto verí v seba a v svoje sily. Ide o to, aby medzi myslením a konaním ľudí nebolo rozporov. S. Malenkov na XIX. sjazde KSSS upozornil, že prežitky buržoáznej ideologie „neodumierajú samy sebou, majú veľkú životaschopnosť, môžu rásť a treba proti nim rázne bojovať“.

Vo svojom prejave po návrate z XIX. sjazdu strany adresuje s. Široký tieto slová kultúrnym pracovníkom: „Rozviňme širšie zástavu boja na ideologickom fronte. Nech sa stanú kultúrni, vedeckí a pedagogickí pracovníci vášnivými bojovníkmi proti buržoáznemu nacionalizmu a kozmo-

politizmu, proti kapitalistickým prežitkom vo vedomí ľudí, nadšenými hlásateľmi socialistického vlastenectva a proletárskeho internacionalizmu.“

Preto prvoradou úlohou našich filozofických pracovníkov je, aby zúčtovali s prežitkami kapitalistickej ideológie a aby si hlboko osvojovali a rozvíjali marxisticko-leninskú teóriu v súvisi s praktickými otázkami nášho budovania. Podľa slov s. Malenkova „Lenin a Stalin ustavične spájali na každom novom dejinnom prelome marxizmus s určitými praktickými úlohami epochy a tým, že tvorivým spôsobom pristupovali k Marxovmu a Engelsovmu učeniu, ukazovali, že marxizmus nie je mŕtva dogma, ale živý návod k činnosti“. Áno, marxisticko-leninské učenie sa rozvíja na základe zovšeobecnenia novej historickej skúsenosti. Na príklade s. Stalina najlepšie možno vidieť, ako jeho tvorivý génus rozvíjal poučky marxizmu-leninizmu v súvislosti s novými historickými podmienkami.

Naša vlasť prekonáva dnes naozaj búrlivý vývin. Tento nesmierny prerod treba zovšeobecniť v našom filozofickom myslení. Takto prispejeme k prestavbe a výstavbe nášho života a súčasne zveľadíme aj naše filozofické myslenie a zdokonalíme svoje schopnosti správne používať marxistickú dialektiku.

Pokroková filozofia a veda, ako povedal J. V. Stalin, od ľudu sa neoddeľuje a rada mu slúži.

Je samozrejmé, že vo výstavbe socializmu inteligencia má čoraz väčší význam. Bez filozofických a vedeckých pracovníkov nie je mysliteľné ani uvedomé riadenie spoločenského života, organizácia práce, hospodársky a kultúrny vývin, výchova pracujúceho ľudu atď.

Naši filozofickí a vedeckí pracovníci musia byť v živom spojení s budovateľským úsilím robotníckej triedy a jej predvoja, komunistickej strany. Úloha našich filozofov a vedcov, ako vyslovil A. A. Ždanov, má byť v priamej spojitosti s úlohami prítomnosti a má viesť k ich osvetľovaniu.

Línia výstavby socializmu, línia boja za svetový mier je záväzná pre našu filozofickú a vedeckú prácu. Naša veda a filozofia musí riešiť také otázky, musí si osvojiť a uplatňovať také metódy práce a vedeckej spolupráce, aké zodpovedajú budovateľskej aktivite v základných sektoroch nášho života. Skúsenosť nás poučila a stále presvedčuje, že vedecký pokrok sa uskutočňuje vždy len v plodnom vzťahu s rozvojom konkrétnych potrieb budovateľov nového a krajšieho života. Nie je možné rozvíjať

skutočnú filozofiu a vedu, ak neprizeráme k tomu, čo má vyjadrovať, čomu má slúžiť, o čo sa usilovať a bojovať. Každé dielo trvalej hodnoty vzniklo zo živého postoja, z boja o lepší svet.

Filozofickí pracovníci musia odhaľovať zákonitosti vývinu našej spoločnosti a prednosti nášho zriadenia pred kapitalistickým. Treba rozpracovávať otázky, spájajúce teoretické poučky so súčasnosťou, s praxou našej výstavby.

Je nevyhnutne potrebné, aby si naši filozofickí a vedeckí pracovníci ešte lepšie ako doteraz osvojovali zásadný postoj a štýl práce, aby si stále hlbšie osvojovali marxisticko-leninskú vedu, a to v živom zainteresovaní o praktické problémy našej výstavby a o výchovu nových ideologických a vedeckých kádrov.

Veľká a čestná úloha, ktorá sa ukladá našej filozofii a vede vo výstavbe našej vlasti, môže byť náležite splnená iba s podmienkou, že naši vedeckí pracovníci si budú marxisticko-leninské učenie a ním osnované výdobytky najpokročilejšej sovietskej vedy osvojovať sústavne a tvorivo. Našu vedu treba stavať ešte dôslednejšie na pevný základ marxizmu-leninizmu, dať ju do služieb veľkého budovateľského úsilia pracujúcich. Jedine vedecký pracovník, ktorý spája praktické skúsenosti s marxisticko-leninskou teóriou, môže rozvíjať vedu správnym smerom.

Je našou prirodzenou povinnosťou sústavne si osvojovať výdobytky sovietskej vedy a v jej línii rozvíjať našu vlastnú prácu. Dnes je už nemysliteľný kvalifikovaný odborník, ktorý by nepoznal základné diela sovietskej vedy zo svojho odboru. Sovietska veda pomáha nám tiež pri očisťovaní našej vedy od zvyškov buržoázných, idealistických teórií.

Sovietski vedci, riadiac sa Leninovým a Stalinovým učením o úzkom spojení vedy a praxe, rozvíjajú úspešne vedu a zároveň pomáhajú socialistickej výrobe. V Sovietskom sväze sa veda rozvíja v službe ľudu ako nástroj revolučnej premeny prírody a spoločnosti. Gigantické mierové stavby komunizmu vítajú pracujúce masy všetkých krajín, všetko pokrokové ľudstvo. Preto je nevyhnutne potrebné, aby sme sa veľa a sústavne učili od sovietskej vedy, aby sme si osvojovali jej výdobytky a na tomto základe prehodnocovali svoju prácu, rozvíjali kritiku a sebakritiku, odhaľovali rezíduá idealizmu, ktoré hatia správny rozvoj našej práce. Preto je potrebné prenášať skúsenosti sovietskej vedy a jej výsledky vo všetkých odboroch, šíriť poznanie sovietskej vedy a kultúry ako dôležitej zbrane v boji za socializmus a za mier pri výstavbe našej vlasti a pri výchove nových vedeckých a kultúrnych pracovníkov.

Pre rozvoj sovietskej vedy majú nesmierny význam diskusie o dôležitých otázkach vedy. V týchto diskusiách sa uplatňuje hlboká kolektívnosť sovietskej socialistickej vedy, v ktorej každý pracovník cíti veľkú zodpovednosť k spoločnosti. Také diskusie sa stávajú uzlovými bodmi vo vývine sovietskej vedy. Na XIX. sjazde KSSS s. Malenkov vyzdvihol veľký význam tvorivých vedeckých diskusií pre ďalší rozvoj pokrokovej vedy. „Známe diskusie o filozofii, biológii, fyziológii, jazykovede a politickej ekonomii odhalily vážne ideologické chyby v rôznych odboroch vedy a dali podnet k rozvíjaniu kritiky a boja náhľadov a sohraly dôležitú úlohu v rozvoji vedy.“

V tejto súvislosti obracia sa na nás s. Gottwald s výzvou: „Ako sovietski ľudia, musíme sa i my naučiť stavať sa kriticky a sebakriticky k svojmu dielu, nikdy sa neuspokojíť s dosiahnutým a neustále sa uberať k vyšším a vyšším métam.“

Súdrh Stalin zdôrazňoval, že nijaká veda sa nemôže rozvíjať a dosahovať úspechy bez boja náhľadov, bez slobody kritiky. Dogmatizmus a školometstvo sú najnebezpečnejšie v období revolučných spoločenských zmien, keď sa život rozvíja, keď sa buduje komunizmus, keď sa rozvíja zápas národov celého sveta proti imperializmu za národnú slobodu, demokraciu, socializmus a mier. Metóda marxistickej materialistickej dialektiky je kritická a revolučná v svojej podstate, vylučuje hocikaký dogmatizmus, stagnáciu myslenia, odtrhnutosť od života.

Utváranie socialistickeho uvedomenia u miliónov pracujúcich sa nemôže diať živelne, bez usmernenia, iba tak, že by sa v hlavách ľudí pasívne odrážali vytvárajúce sa socialistické spoločenské vzťahy. Dnešný náš filozofický a vedecký pracovník musí byť politicky vysoko uvedomelý a byť aktívnym budovateľom socializmu a socialistickeho smýšľania. Jednou z hlavných podmienok úspešného riešenia úloh hospodárskej a kultúrnej výstavby je tiež zlepšenie ideologickej prípravy nových kádrov.

Nikdy nesmieme zabúdať, že mohutný rozmach Sovietskeho sväzu znamená aj rozkvet našej vlasti, že slúži upevňovaniu našej krajiny, posilňovaniu veci mieru. Uvedomujeme si nielen veľkú pomoc, ktorú nám Sovietsky sväz poskytuje, ale aj to, že sami sa musíme ešte viac a hlbšie učiť od Sovietskeho sväzu a čerpať z jeho skúseností.

Súdrh Gottwald isteže hovoril z duše nás všetkých, keď vo svojom prejave na XIX. sjazde strany povedal tieto zaväzujúce slová: „Teraz sa k vám chodíme učiť, ako budovať socializmus, a výsledky XIX. sjazdu

VKS(b), ako aj nové fundamentálne dielo súdruha Stalina *Ekonomické problémy socializmu v SSSR* budú aj pre nás nevyčerateľnou studnicou poučenia v našej každodennej práci a v každodennom boji za výstavbu a upevnenie socialistického zriadenia v Československu, v boji za udržanie mieru.“

A rovnako z duše nás všetkých hovoril aj s. Široký, keď vo svojom prejave z príležitosti oslavy ôsmeho výročia Slovenského národného povstania povedal: „Náš ľud s rastúcim obdivom poznáva nezmerné bohatstvá sovietskej kultúry a techniky, ktoré netušeným spôsobom obohacujú a oplodňujú náš národný život.“

Skvelé úspechy KSSS a všetkého sovietskeho ľudu, skvelá perspektíva komunizmu budú ešte viac mobilizovať náš ľud na prekonávanie ťažkostí rastu nášho hospodárstva, na plnenie všetkých úloh, ktoré nám ukladá strana a vláda. XIX. sjazd KSSS načrtol aj nám cestu vpred. Čerpať z neho poučenie a silu pre každodennú prácu bude úlohou nás všetkých.

Vo svojej zpráve o historických výsledkoch XIX. sjazdu strany s. Gottwald hovorí, že dnes ide predovšetkým o toto: „Zaniesť usnesenia sjazdu nielen do celej strany, ale aj medzi najširšie vrstvy nášho obyvateľstva. Študovať usnesenia sjazdu a naučiť sa ich aplikovať na naše pomery. S aplikáciou neotáľať, ale ju robiť hneď a všade, každý na svojom pracovnom úseku, v politike, hospodárstve a kultúre.“

Ak sa nám podarí zaktivizovať všetkých našich filozofických a vedeckých pracovníkov a čo najlepšie využívať bohaté sovietske skúsenosti, niet obáv, že by sme nezvládli úlohy, pred ktorými stojíme. Niet potom pochybností, že budeme čestne prispievať k výstavbe socializmu v našej vlasti a k zachovaniu mieru.